

JANDARMERIA ROMÂNĂ

STRUCTURI MONTANE

Numărul 2/2019

Pentru jandarmii montani

*Pe muchii stâncoase jandarmii se-ațin,
Își scriu menirea pe-un capăt de dor,
Când flacara vremii se-aprinde puțin
Toți munții coboară în sufletul lor.*

*Gen. mr. Ilie Gorjan
10 noiembrie 2019*

CUPRINS

1. EDITORIAL	pag. 1
2. SALVAREA MONTANĂ	pag. 3
3. CENTRUL MONTAN SINAIA	pag. 4
4. SENIORII MUNTELUI	pag. 6
5. PORTRET DE JANDARM	pag. 9
6. CALENDAR 2020	pag. 12
7. ORDINE PUBLICĂ	pag. 14
8. PROFESII MONTANE	pag. 16
9. TURISM	pag. 17
10. PREVENIREA ACCIDENTELOR	pag. 18
11. ECHIPAMENT MONTAN	pag. 19
12. EVENIMENT	pag. 20

Cuvânt înainte

Trăim într-o perioadă cu puternice schimbări, în care și societatea românească pune un accent din ce în ce mai mare, pe protejarea mediului înconjurător, conservarea biodiversității și protecția animalelor. Omul trebuie să învețe să lucreze cu natura și nu împotriva ei, astfel încât toate formele de viață să fie protejate, pentru că numai astfel omenirea poate supraviețui.

Jandarmeria Română, ca instituție specializată a statului român, care își desfășoară activitatea în interesul cetățenilor și al comunității, prin structurile sale specializate, secțiile și posturile de jandarmi montane, se confruntă aproape zilnic cu provocările din spațiul mioritic al României: intervențiile la animalele sălbatice, combaterea faptelor contravenționale și infracționale din domeniul silvic, căutarea și salvarea turiștilor aflați în dificultate, menținerea ordinii pe traseele turistice.

Jandarmul montan, fie că este în primul an de activitate sau în cel dinaintea pensionării, este nevoit să gestioneze situații noi și complexe, fără posibilitatea de a apela la jurisprudență, având un singur țel: acela de a găsi soluții de rezolvare în mod legal, acționând onorabil pentru siguranța cetățenilor și protecția naturii.

În acest context, fac un apel la toți jandarmii montani, pentru ca, în toate acțiunile pe care le desfășoară, să se lase călăuziți doar de legalitate, să acționeze ferm și fără echivoc, pentru binele cetățenilor, al comunității și al instituției din care fac parte.

De asemenea, în acțiunile desfășurate de căutare - salvare a persoanelor aflate în dificultate pe munte, jandarmii montani, cu profesionalism și cu dăruire de sine, trebuie să conlucreze cu celelalte instituții și organizații abilitate în acest domeniu.

De multe ori, activitatea jandarmului montan se desfășoară în condiții dificile, în ierni geroase, cu furtuni de zăpadă și risc de avalanșă sau noaptea, pe trasee turistice nemarcate din vârfuri de munte, în păduri și zone dificile, unde permanent viața celui care acționează este pusă în primejdie.

Pentru cei care li se pare că viața actuală de jandarm montan este grea, îi rog să facă un exercițiu de imaginație și să își aducă aminte de lacrimile de bucurie a celor salvați de către jandarmi, de recunoștința celor care îndrăgesc muntele și natura.

Totodată, îi invit să facă o incursiune în trecutul glorios dar plin de vicisitudini al armei noastre și să reflecteze la sacrificiile făcute de camarazii lor de-a lungul istoriei, pentru ca noi astăzi să avem un nume, un renume și un loc foarte bine definit în societatea românească.

INSPECTOR GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE

Punct de vedere

col. Simon Bâlbău

În ultimul timp suntem asaltați de o sumedenie de știri, care de care mai alarmiste, despre iarna grea ce urmează să vină. Dacă pentru unii, venirea iernii înseamnă un moment de bucurie, sărbători și multă distracție, pentru jandarmii montani, cei care veghează la siguranța turiștilor, venirea iernii înseamnă ore petrecute în zăpadă, în frig și mai ales în noapte, lucrând câteodată în contratimp pentru salvarea celor care cad pradă entuziasmului și nu iau în serios capcanele muntelui.

Trăim într-o dulce debandadă generală, una de început și de sfârșit a lumii. Poate nu a lumii în întregul ei, poate a lumii în care ne încurcăm noi, românii, reciproc. Nu ne place să fim încorsetați, limitați, presați, obligați să respectăm niște reguli esențiale, cum ar fi cele de conduită montană, de pildă. Ne place în schimb - avem chiar o adevărată chemare pentru aceste aspecte - să păcălim, să trișăm, să ignorăm. Ne place teribil să încălcăm regulile, suntem niște răzvrățiți. Deși iarna, pericolele pândesc la tot pasul, nimeni nu pare a lua în serios sfaturile jandarmilor montani și ale altor profesioniști.

Pârțiile de schi și traseele montane devin adesea scena unor tragedii, accidente stupide care ar fi putut fi evitate

dacă nu am trata totul cu nepăsare, cu ignoranță. Actele de vitejie inutilă îi pun pe mulți în primejdie de moarte, dar nu asta contează pentru cei răzvrățiți, deranjantă este grija pe care autoritățile o manifestă pentru menținerea unui climat de normalitate. Ei greșesc și tot ei sunt cei care admonestează, în timp ce jandarmii caută doar să își facă datoria, din respect pentru valoarea umană.

De pildă, ca jandarm montan, ce ai putea să faci atunci când o persoană rătăcită pe munte sună disperată la 112? Dar persoanele care au nevoie de ajutor imediat? Dar cele blocate în nămeți? Ce să faci atunci? Poți rămâne indiferent la suferința umană?

A salva este în primul rând o îndatorire morală, la care jandarmul, aflat permanent în serviciu, în slujba cetățeanului, nu poate rămâne indiferent. Nimeni nu poate interzice sau pune monopol pe salvare. Omeneste vorbind. Nu se poate negocia cu viața umană. Nimic nu se compară cu lacrimile de bucurie ale unei persoane salvate din ghearele nemiloase ale iernii și ale muntelui.

Pentru că, nu-i așa, *cine salvează o viață, salvează o lume întreagă.*

Ca urmare a inițierii demersurilor pentru obținerea de către Jandarmeria Română a calității de membru de tip C la Comisia Internațională de Salvare Alpină, la Congresul Anual al Delegațiilor CISA, desfășurat anul acesta în localitatea Zakopane din Polonia, în perioada 08 – 13 octombrie, a fost invitată să participe și Jandarmeria Română. Reprezentantul instituției, dl. lt. col. Toma Cezar, prim adjunctul inspectorului șef de la I.J.J. Argeș, a prezentat dosarul de aderare și a purtat discuții cu oficialii CISA. Ca rezultat al acestei întrevederi, în cursul anului 2020, o delegație oficială CISA va vizita structurile montane ale Jandarmeriei Române, fiind interesată de acțiunile desfășurate în domeniul salvării montane, nivelul de pregătire și dotarea jandarmilor montani.

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A SALVATORILOR MONTANI DIN ROMÂNIA

PERSOANĂ JURIDICĂ DE UTILITATE PUBLICĂ

PARTENER OFICIAL: VODAFONE ROMÂNIA

mob:+4(0)722211042 ; telefon/fax: +4(0)253222555 ; fax: +4(0)372251619

email: ansmr@salvamontromania.ro ; sabin@cjgorj.ro

romania2019.eu

Comitetul Internațional de Salvare Montană CISA IKAR este, de departe, locul în care specialiștii în salvarea montană s-au reunit pentru a realiza o platformă în care să fie diseminate cunoștințe, informații, experiențe cu scopul principal de a îmbunătăți serviciile de salvare montană și de siguranță a celor care desfășoară activități turistice sau profesionale pe munte.

Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România – Salvamont România este membră de 25 de ani în cadrul CISA IKAR, iar statutul său de organizație de salvare montană de importanță națională, ce respectă recomandările privind salvarea montană emise de CISA IKAR, îi conferă onorantul statut de membră de cel mai înalt grad, categoria A.

Deschiderea manifestată de către membrii CISA IKAR în ultimii ani către cei care doresc să facă parte din acest for și să aibă acces la rezultatul cercetărilor și analizelor realizate în cadrul lucrărilor comitetului, a dus la modificarea structurii membrilor săi, pe lângă categoria A, fiind create mai multe categorii secundare în care să poată să acceadă și alte organisme ce desfășoară activități în zona montană. Astfel, acum, au acces în cadrul CISA IKAR, institute de cercetare din domeniul medical, tehnic, meteo, centre de studiu al avalanșelor sau zăpezii, structuri de ordine publică, uniuni, cluburi, federații de turism montan, sporturi montane sau ghizi, producători de echipamente specifice de munte sau de salvare montană și multe alte structuri și organisme din domenii ale căror activități ai legătură cu mediul montan.

Cu siguranță, Jandarmeria Română, aplicând pentru o categorie adecvată și prezentând un dosar de aderare întocmit corespunzător, va putea fi admisă în cadrul acestui for, iar informațiile importante la care va avea acces vor putea fi folosite pentru asigurarea unui cadru de siguranță sporită jandarmilor montani și activităților pe care aceștia le desfășoară pe munte.

Salvatorii montani români le doresc succes jandarmilor în demersul lor de înscriere în cadrul Comitetului Internațional de Salvare Montană CISA IKAR și în activitățile pe care aceștia le întreprind pe munte !

Prof. Sabin Cornoiu

Președinte Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România – Salvamont România

Președinte

Prof. Sabin Cornoiu

Centrul montan Sinaia

Pregătirea jandarmilor montani

col. Ionel Bodea

CENTRUL DE PERFECTIONARE A PREGĂTIRII CADRELOR JANDARMI MONTAN Sinaia
"REGELE CAROL I" - instituție militară de formare continuă a Jandarmeriei Române

Prin Ordinul Ministrului Administrației și Internelor din data de 01.07.2004 a fost înființat Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Montan Regele Carol I, care, potrivit Legii nr.550 din 29.11.2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, este o instituție militară de formare continuă, destinată să asigure:

- inițierea, specializarea și perfecționarea efectivelor de jandarmi din structurile montane și antiteroriste în schi, alpinism și escaladă;
- specializarea luptătorilor din structurile cu misiuni speciale pentru executarea misiunilor în zona montană;
- pregătirea personalului în vederea acordării primului ajutor de bază în cazul accidentelor produse pe pârtiile de schi, pe traseele turistice din zona montană și pentru participarea la înlăturarea urmărilor avalanșelor și salvarea evacuarea unor persoane aflate în situații deosebite;
- participarea la acțiuni de prevenire și combaterea infracționalității și a încălcărilor normelor legale în zonele montane în domeniul protecției mediului înconjurător, în cooperare cu celelalte organe abilitate;
- planificarea, organizarea și desfășurarea misiunilor operative date în competență.

Pregătirea profesională a personalului militar prin programele formative (cursuri, stagii de antrenament, exerciții, aplicații, convocări, simpozioane, grupuri de lucru, etc.) derulate în Centru, asigură dobândirea competențelor profesionale minim necesare ocupării unui post într-o structură operativă a Jandarmeriei Române ce utilizează materiale, tehnici și procedee de acțiune specifice mediului montan, dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite și dobândirea de noi competențe.

Oferta de pregătire a instituției este diversificată și reușește să acopere într-o pondere substanțială nevoile actuale de pregătire prin organizarea de cursuri, astfel:

- curs de specializare în alpinism nivelul 1 și 2 – etapa de vară;
- curs de specializare în schi și alpinism nivelul 1 și 2 – etapa de iarnă;
- curs de specializare în căutare și salvare - evacuare – etapa de vară/iarnă;
- curs de specializare "șef echipă intervenție în mediul montan";
- curs de specializare "instructor în alpinism" – etapa de vară/iarnă;
- curs de specializare "instructor schi";
- stagiul de pregătire în domeniul cunoașterii și folosirii sistemului GPS;
- stagiul de pregătire pentru salvarea cu suport aerian;
- stagiul de pregătire pentru intervenție specializată în mediul montan;
- aplicații/exerciții tactice cu forțe în teren.

Pentru realizarea misiunii formative, Structura Învățământ din cadrul Centrului de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi Montan Sinaia, are în componență:

- Catedra "Schi, alpinism și prim – ajutor de bază";
- Catedra "Intervenție specializată în mediul montan";
- Compartimentul "Planificare metodică și informare-documentare".

Cu o bună experiență în domeniul transferului de expertiza la nivel național și internațional, Centrul a fost implicat în diferite activități în domeniul pregătirii montane cu instituții similare din statele Uniunii Europene (Franța, Elveția, Spania, Italia, Germania, Norvegia, Irlanda) și din afara Uniunii Europene (Iordania, Turcia, Moldova, Ucraina).

Pentru atingerea obiectivelor, Centrul cooperează sau colaborează, după caz, cu instituțiile din Sistemul Național de Ordine și Siguranță Publică - Poliția, Inspectoratul pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General al Aviației, Garda de Mediu, dar și cu Vânătorii de Munte, Serviciul Medical de Urgență și Descarcerare, Serviciul de Ambulanță, Salvamont, Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie, Romsilva, instituții de învățământ militar și civile.

Seniorii muntelui

Profesorul

col. Simon Bâlbâe

Mircea Noaghiu, născut în anul 1939, în Brașov, alpinist, peste 30 de ani de antrenorat la CSU Brașov – secția alpinism, maestru al sportului, membru al primei echipe alpine de salvare turiști (anul 1967) din Bucegi, instructor și șef de echipă Salvamont aparținând Consiliului Popular Brașov, membru al expedițiilor românești dinainte de Revoluție din munții Tatra, Pamir și Caucaz, scriitor.

Într-o dimineață senină de toamnă târzie, cobor din tren în frumosul oraș Brașov, așternut la poalele Tâmppei, scaldat de razele soarelor tomnatic. Urmează să mă întâlnesc pentru un interviu cu unul din seniorii alpinismului românesc, antrenorul multor generații de alpiniști brașoveni, domnul Mircea Noaghiu.

Domnul antrenor mă privește atent, cu ochii săi senini obișnuiți să vadă departe, departe, peste piscurile golașe și mă invită în locuința sa plină de cărți și de amintiri. De la fereastra mare a balconului se vede perfect creasta munților Carpați, ca un uriaș șarpe mitic încolăcit peste depresiunea Brașovului.

După discuția preliminară de rigoare, menită a încălzi atmosfera și de a pregăti interlocutorii pentru abordarea subiectelor de interes, începem interviul propriu-zis.

Reporter: Dle profesor, cum v-ați apucat de alpinism?

M.N.: Am crescut aici, în Brașov, pe Livada Poștei și ca un copil neastâmpărat ce eram mă cățaram pe stâncile din jur. Tatăl meu, Gheorghe Noaghiu, un pasionat de drumetii montane, mă lua în turele pe care le făcea pe munții din jur, el fiind un membru al Touring Club Romania și ajutând la construcția cabanei montane Cristianul Mare. La un moment dat i - am cunoscut pe cei de la echipa de alpinism a clubului Știința Brașov și m-am împrietenit cu ei, astfel încât, în iunie 1957, am participat la primul meu concurs de cățărare alpină.

Reporter: Cum erau alpiniștii generației dumneavoastră?

M.N.: Alpiniștii generației mele erau în primul rând erau oameni corecți. Dintre toți se remarcă alpiniștii sași: cei mai corecți și tipicari până la sânge. Parcă erau bătuți în cap. Prea corecți, domnule! Cu toate divergențele și glumele care se făceau atunci, noi, alpiniștii de atunci, și în prezent păstrăm legătura și suntem prieteni buni. Niciodată nu am făcut ceva contra demnității altuia și întotdeauna ne respectăm cuvântul dat, nu ne mințeam. Alpiniștii erau bine pregătiți fizic și mental și aveau respect față de munte, nu făceau abuzuri. Respectau regula de aur din alpinism: **Să nu minți!** Nu era nici o rușine să îți recunoști limitele. De exemplu, dacă depășeai limita posibilităților tale prin vorbe (n.r.- prin minciună) și intrai într-un traseu mai greu, mai devreme sau mai târziu culegeai ponoasele minciunilor tale (n.r.- accidente grave / mortale).

Reporter: Care era clasificarea titlurilor acordate în alpinism?

M.N.: Înainte de 1989, statul român ținea evidența orelor muncite de oameni, chiar și în alpinism. Per ansamblu, se recunoștea valoarea omului profesionist, chiar dacă, să zicem, erau unele abateri de la reguli, datorate pilelor aparatului de partid.

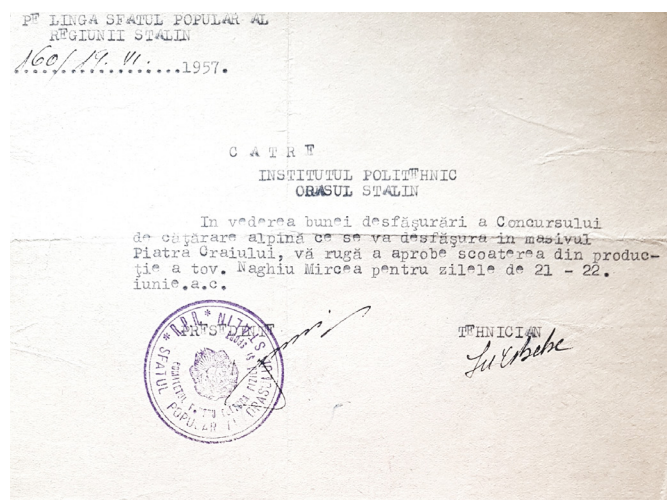

În acordarea categoriilor la alpinism, unii încercau să fenteze și argumentau că alpinismul este o artă, deasupra lumii și nesupusă clasificărilor acesteia, o artă nobilă. Perfect adevărat, dar și între nobili se întâlnesc hoți.

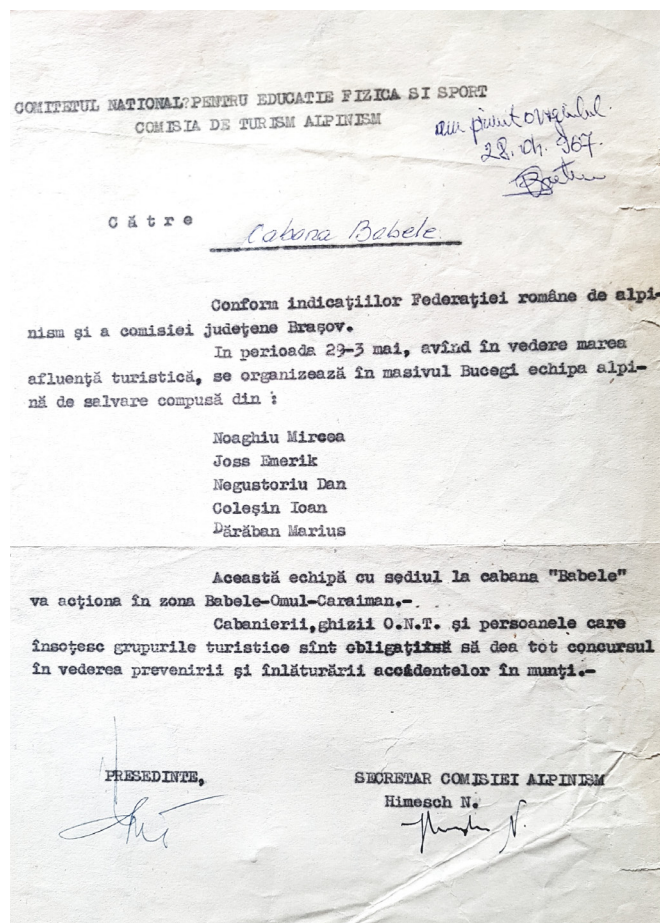
Titlurile / categoriile în alpinism se acordau în urma realizărilor concurentului în cadrul unor competiții oficiale, cu avizul Consiliului Județean și a Federației Române de Alpinism și Escaladă, la propunerea comisiei de alpinism și erau astfel clasificate:

1. Alpinist categoria III = concurentul, pe lângă drumețiile montane efectuate și aducerea de noi membri în clubul de alpinism, trebuia să parcurgă 3, 4 trasee de cățărare în cap de coardă cu gradul de dificultate 3 a, 3 b, până la 4;
2. Alpinist gradul II = la fel, doar că concurentul trebuia să parcurgă traseele de cățărare în cap de coardă cu un mai mare grad de dificultate 4 până la 5;
3. Alpinist gradul I = concurentul trebuia să parcurgă traseele de cățărare în cap de coardă cu un grad de dificultate de peste 5;
4. Maestru al sportului = această categorie se acorda în funcție de traseele făcute și premierele realizate la cățărare (trasee de grad superior); în plus, se cerea să parcurgi pe jos creasta munților Făgăraș, în condiții de iarnă, între localitatea Bușteni (Prahova) și localitatea Băile Herculane (Caraș Severin) (el a făcut traseul de vreo 5 - 6 ori, de obicei în 18 - 20 de zile);
5. Maestru emerit al sportului = ca să ajungi aici, trebuia să ai escalade în străinătate, era foarte greu pe timpul comunismului, trebuia să fentezi sistemul, să îl corupi, ceea ce brașovenii și sibienii fiind corecți, nu făceau.

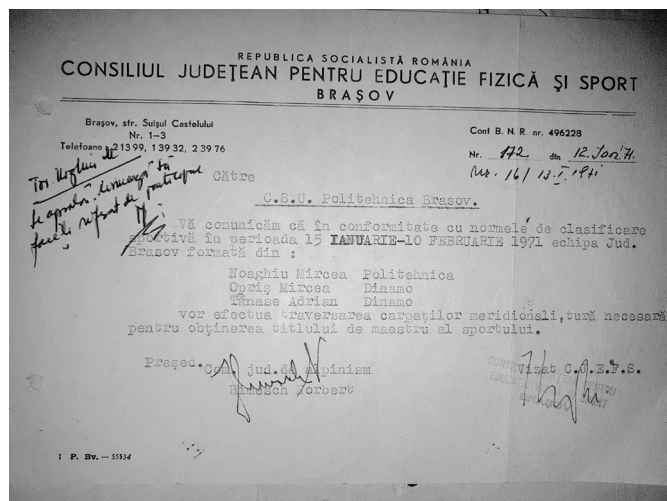
Reporter: Care au fost începuturile acțiunilor organizate de salvare din munți?

M.N.: În anul 1963 am avut prima acțiune de salvare, în Bucegi. Am intervenit pentru salvarea a doi schiori care au coborât pe valea Strunga, și pe care i-a prins

avalanșa în timp ce coborau. Aceasta nu a fost mare, ei au fost găsiți sub un strat de zăpadă de 10 cm, morți prin sufocare. Schiorii nu putuseră să se salveze din zăpadă, să sape deoarece aveau bețele de schi legate de mâini. O moarte stupidă.

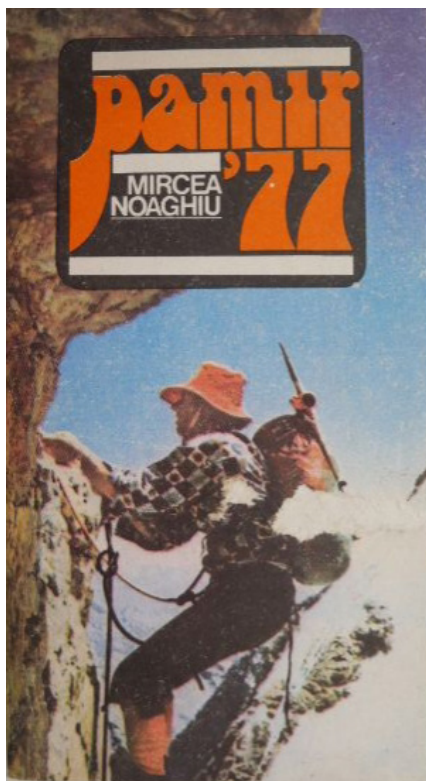
Prima echipă alpină de salvare din munți din țară constituită oficial a fost echipa constituită în primăvara anului 1967, prin grija Consiliului Județean Brașov, la cabana Babele, din munții Bucegi. Ea a fost constituită datorită afluenței turistice pe timpul iernii, fiind formată din cinci alpiști, care acționau sub conducerea mea în zona Platoului Bucegi, pentru prevenirea și înlăturarea accidentelor în munți.

Reporter: Care este secretul unei vieți îndelungate în alpinism?

M.N.: Dacă mă întrebi de secretul vieții mele în alpinsim, nu știu, poate i-am fost drag lui Dumnezeu. Habar nu am. În alpinism trebuie să ai soarta favorabilă de partea ta și să respecti mereu câteva principii: mișcarea permanentă, micșorarea riscului, modul de viață cumpătat. În general în viață trebuie să păstrezi un echilibru.

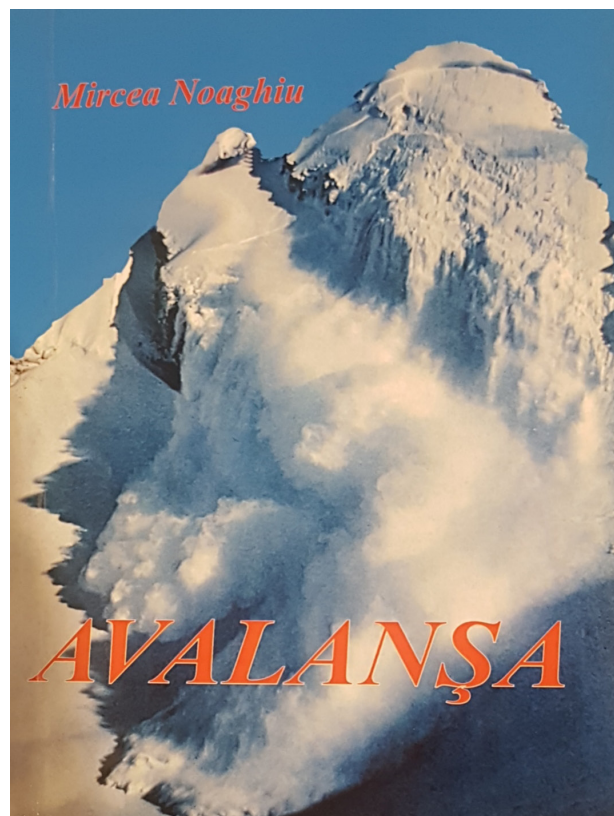

Când eram alpinist și eram de serviciu împreună cu colegii la cabana Babele, se mai făceau chefuri ocazional, așa numitele șprițuri, dar întotdeauna a doua zi plecam cu toții în ture lungi spre Caraiman ca să scoatem alcoolul din noi.

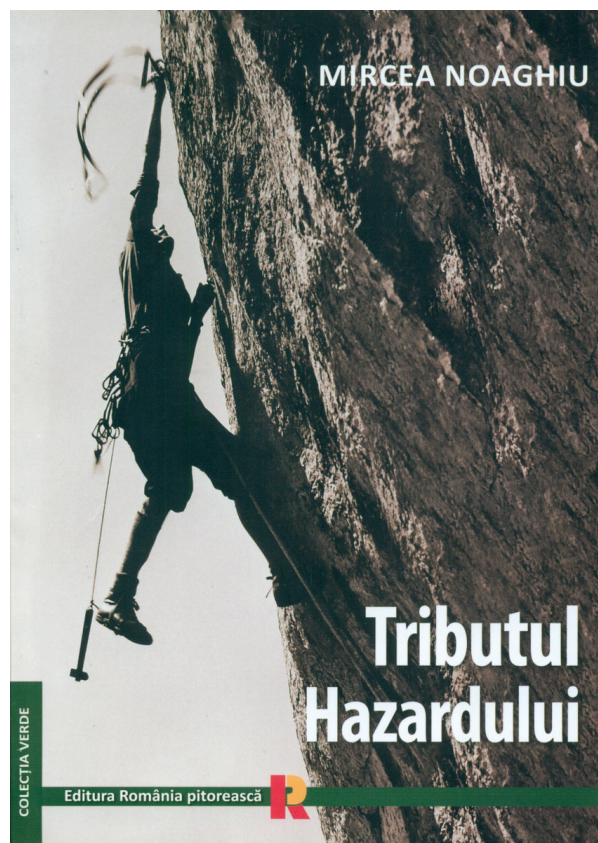
Reporter: După dumneavoastră, cum ar trebui să fie un jandarm montan?

M.N.: Jandarmul montan ar trebui să fie în primul rând un om de caracter, sănătos, cu o bună condiție fizică, pregătit specific în toate domeniile montane importante: schi, alpinism, supraviețuire, acordarea primului ajutor medical, înot. Pe jandarmul montan așa îl testezi: pui pe un infractor să alerge pe o pantă cu înclinația de 45 de grade (la deal) și îl cronometrezi. Să zicem că scoate un timp de 20 de secunde. Jandarmul montan trebuie să scoată un timp de sub 20 de secunde.

M-am despărțit de Profesor cu o ușoară strângere de inimă, regretând faptul că nu l-am cunoscut

mai devreme, când era încă antrenorul alpiștiștilor brașoveni. În timp ce trenul se depărta de oraș, în fața ochilor îmi stăruia încă imaginea bătrânului antrenor, demnă, cu spatele drept, neîncovoiat încă de viața dură pe care a cunoscut-o acolo sus în munți, pe crestele albe ale Carpaților.

Portret de jandarm

Plt.adj.șef Constantin Gârniță

Alpinismul este o activitate umană care are ca scop ascensiunea în munți, pe zăpadă, gheață și stâncă. După cel de al doilea război mondial și până în anul 1996, România a fost singura țară din lume (cu excepția URSS) în care alpinismul și cățărarea pe stâncă au fost organizate exclusiv ca sporturi competiționale, cu concursuri locale, regionale, naționale, cupe, clasamente și campionate.

Plt.adj.șef Gârniță Constantin, șeful postului de jandarmi montan Râșnov din cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Brașov, își începe întotdeauna ziua cu o cană de cafea neagră, sorbită pe îndelete.

Costică, așa cum îi place să i se spună, este un om liniștit, căruia nu îi place să vorbească prea mult despre el. Nimic din înfățișarea sa nu trădează fostul sportiv de performanță. Poate doar mâinile puternice, cu degete noduroase, ar putea trăda pentru un cunoscător, pasiunea lui de o viață, alpinismul.

Mi-a plăcut de mic să merg pe munte, de când părinții îmi lăsau în grijă animalele din gospodăria aflată pe un colț de rai, rai numit Măgura Brașov. Mișcarea, zice el, este esențială pentru a te menține sănătos și a fi fericit.

De la 16 ani a făcut sport de performanță, activând la secția alpinism în cadrul cluburilor ASA Armata Brașov și Torpedo Zărnești. Nume mari din alpinismul românesc i-au fost profesori: Matei Schenn, Mitică Chivu și alții. În anul 1989, la 20 de ani, devine dublu campion național la alpinism, cucerind medalia de aur la probele cățărare viteză și coardă dublă, în cadrul Campionatului Național de Alpinism al României, campionat care s-a desfășurat în stațiunea Băile Herculane. Tot în anul 1989, reușește cățărarea celebrului traseu Fisura Albastră din munții Bucegi, în cap de coardă schimbat.

Înainte de asta a avut un accident groaznic care putea sfârși tragic. În timp ce se pregătea ca sportiv, la peretele de stâncă, o lespede de piatră desprinsă de sus i-a căzut pe picior, fracturându-i femurul stâng. În cădere, lespedeaua i-a trecut milimetric pe lângă cap.

Cu ambiție, a reușit să depășească momentul, continuându-și cariera de sportiv în alpinism și obținând numeroase premii. Tot în aceea perioadă, a escaladat toate vârfurile de peste 2500 de metri din România atât vara cât și iarna. După Revoluție, ca majoritatea românilor, și-a încercat norocul în străinătate, muncind ani de zile în Germania. A revenit în țară, după ce a reușit să își ridice casa și să își întemeieze o familie. Din anul 2007, plt.adj.șef Gârniță Constantin este angajat ca subofițer operativ principal în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Brașov, fiind în timpul liber salvamontist voluntar și instructor de schi.

De urcat pe munte, Costică nu s-a lăsat nici acum, la 52 de ani. În 2017, împreună cu o echipă de jandarmi montani brașoveni escaladează vârful Mont Blanc din Alpii Francezi (4810 m). Urmează apoi în 2018 vf. Matterhorn din Alpi (4478m), iar în 2019 vf. Elbrus din munții Caucaz (5642m). Pentru viitor, vârful Lenin de 7134 metri situat în munții Pamir, din fosta republică sovietică Tadjikistan, îi face cu ochiul.

Mâncarea lui preferată rămâne tot brânza de burduf cu ceapă și slana tăiată tacticos, în felii groase, ca la

munte. De obicei, când vremea îi permite, face naveta la muncă cu bicicleta, 24 de km dus întors, încercând să se mențină în formă. Când nu are de făcut ceva la gospodărie, de două ori pe săptămână urcă pe munte, pe trasee nemarcate, de 5 – 6 ore lungime și diferență de nivel semnificativă.

Una peste alta, visul lui este să aibă o casă sus, la munte, acolo unde, în zilele frumoase, să îi învețe pe copii cum să practice în siguranță alpinismul.

Ianuarie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Februarie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

Martie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Iulie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

August

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Septembrie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Aprilie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Mai

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Iunie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Octombrie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Noiembrie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Decembrie

Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Ordine publică

Cetățile dacice și jandarmeria montană

mr. Casandra Ilie

Fură descoperite și comorile lui Decebal (n.red. – cca 160 tone aur, 300 tone argint), deși se aflau ascunse sub râul Sargetia, din apropierea capitalei Sarmisegetusa Regia. Traian dădu spectacole timp de 123 de zile în cursul cărora au fost ucise cam 11.000 de animale. Au luptat 10.000 de gladiatori. În acest timp, Traian construiește drumurile de piatră cu clădiri pe margini și poduri mărețe. Topește toată moneda deteriorată. Întemeie biblioteci și ridică Columna săpând un loc muntos unde făcu o piață netedă. *Dio Cassius istoric roman.*

Complexul fortificat din județul Hunedoara, cunoscut sub numele de Cetățile dacice din munții Orăștiei, patrimoniu cultural mondial UNESCO din anul 1999, este format din cetățile Sarmisegetusa-Regia (capitala Regatului Dac), Costești-Cetățuia, Costești-Blidaru, Luncani-Piatra Roșie, Bănița și Căpâlna. Acestea fac parte dintr-un sistem defensiv complex, conceput pentru apărarea centrului dacic de putere, fiind amplasat în zona Masivului Godeanu, pe o suprafață de cca 150 km pătrați. Cetățile dacice au fost clădite între secolul 1 î.e.n. și secolul 1 e.n., cu ziduri de incintă din piatră, prin tehnica de realizare denumită murus dacicus, ele impresionând prin arhitectura lor. Întregul complex fortificat a fost ridicat pentru protecție și apărare contra cuceririi romane, fiind complet distrus în anul 106 e.n., de către armata împăratului roman Traian.

De-a lungul timpului s-a constatat o creștere exponențială a numărului de turiști care vizitează cetățile dacice din Munții Orăștiei. Acest indice de creștere este direct proporțional cu reportajele făcute de-a lungul timpului, cu publicitatea excesivă făcută acestor locuri, precum și abundența relatărilor despre istoria fascinantă a poporului dac. Templele din interiorul cetăților dacice au dat naștere unor

teorii fascinante. Acestea prezintă cetățile dacice, din Munții Orăștiei, ca fiind locuri unde misterul și istoria se îmbină cu paranormalul. În ceea ce privește Cetatea Sarmisegetusa Regia, aceasta este asemănată cu Stonehenge-ul englezesc, Sanctuarul Mare fiind folosit drept calendar antic. Din punct de vedere energetic, aceste zone beneficiază de o mare atenție din partea practicantilor religiilor păgâne, a adepților Yoga, precum și a celor care practică diverse tehnici de radiestezie fizică și spirituală, de canalizare a energiilor corpului uman și purificare continuă în vederea pregătirii pentru "contopirea cu vortexul energetic absolut".

Ținuturile cetăților dacice au fost locurile unor descoperiri impresionante de tezaure, fiind păstrate mărturie din vechime. Astfel, prin anul 1491, spălătorii de aur din zona Sebeșului ar fi găsit o comoară (galbeni amestecați, mari și mici, înveliți cu ceară și îngropați) în locul unei cetăți bătrâne și stricate, comoara fiind confiscată de comitele Ștefan de Bator. După o jumătate de secol, pescarii români ce urcau cu luntrile pe cursul râului Strei (Sargeția) descoperă mai multe piese din aur și circa 400.000 de galbeni, cardinalul Martinuzzi, guvernatorul Transilvaniei reușind să confişte doar o parte din comoară, ulterior în pivnițele sale găsindu-se aproape 3 tone de aur.

După Revoluție, zona cetăților dacice a fost împânzită rapid de căutătorii de comori, multe dintre acestea fiind traficate în afara țării. Înarmați cu detectoare sofisticate, aduse din străinătate, profitând de haosul total în care se găseau vestigiile antice, acești căutători organizați în adevărate rețele infracționale, efectuau detecții neautorizate, iar noaptea dezgropau artefacte, monede din aur (kosoni), statuete, obiecte decorative și arme folosite de către daci, pe care le comercializau fraudulos pe piața neagră. În urma anchetelor desfășurate, autoritățile române au reușit cu mari eforturi, recuperarea a 13 brățări dacice, a mii de monede din aur și argint, precum și a altor artefacte prețioase.

În prezent, autoritățile române caută cu ajutorul Interpolui peste 55 de kilograme de aur în bijuterii și monede dacice. În scopul combaterii fenomenului infracțional și contravențional din zona sitului

UNESCO, precum și a menținerii ordinii și siguranței publice pe traseele turistice existente, Jandarmeria Română, sprijinită și de alte instituții /autorități, a înființat două structuri de jandarmi specializate. Prima structură înființată, cu data de 01.02.2006, a fost Postul de Jandarmi Montan Costești, ulterior în 16.05.2013 fiind înființat și Postul de Jandarmi Montan Grădiștea de Munte – Sarmisegetusa Regia. Ambele posturi de jandarmi montane funcționează în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Hunedoara, efectivele fiind pregătite și dotate corespunzător desfășurării misiunilor încredințate în zona montană. Din toamna anului 2019, efectivele de jandarmi își desfășoară activitatea și călare, cu ajutorul a două exemplare superbe de cai de serviciu Bia și Lucila. Patrula de jandarmi montani călare poate fi întâlnită și admirată pe cărările fostelor cetăți dacice.

Profesii montane

Despre GHIDUL MONTAN - interviu cu Cosmin ANDRON

Realizat de mr. George ENE

1. De unde a aparut pasiunea și dragostea de munte? Născut fiind în Baia Mare, în anii '70, mi-am petrecut copilăria între munți și cărți. Fără programe la televizor, vacanțe sau călătorii extravagante, timpul liber însemna, la început, excursii cu mama pe munte sau la lacuri, vizite la străbunica la țară (lângă Cluj) și evadări la stână... Prietenii cei mai apropiați având aceleași pasiuni, mi-a fost ușor să am cu cine ieși, mai ales că am avut o aversiune mereu față de sporturile "populare" sau joaca "la bloc". În vara / toamna lui 1989 am început pentru prima dată să mă cațăr pe stâncă, conștient fiind că această activitate era o activitate identificată cu un sport numit alpinism. Cu trei ani înainte începusem schiul pe care aveam să îl abandonez la începutul liceului, pentru o perioadă mai lungă de timp, datorită antrenamentului de vară la atletism, antrenament care îmi plăcea profund.

2. Cum te definești: alpinist, ghid montan, cățărător? Toate trei și încă: schior, scafandru, etc., de fapt, orice activitate care mă ține în mijlocul naturii. Profesional, acum mă identific cu ghidul montan, recreațional, probabil că mi-ar fi mai ușor să mă numesc alpinist,

deoarece alpinismul a fost activitatea preponderentă din ultimii ani, dar nu m-aș reduce doar la definiția asta.

3. În ce constă profesia de ghid montan IFMGA?

Ghidul montan IFMGA este acel ghid montan care a urmat un program de formare profesională acreditat de Uniunea Internațională a Asociațiilor Ghizilor Montani (UIAGM - IFMGA - IVBV). Diploma UIAGM - IFMGA - IVBV reprezintă calificarea cea mai înaltă care se poate obține în această meserie. Ea este singura diplomă de ghid montan recunoscută la nivel internațional și este cea care are standardul cel mai ridicat în disciplinele (și sub-ramurile) vizate: schi și alpinism.

Ghidul montan nu este și nu ar trebui să fie un amator de drumeții / schi / alpinism, o persoană care mai face câte un "ciubuc" ducând diferite persoane pe munte. Ghidul montan este un profesionist.

În România meseria de ghid montan are o istorie extrem de recentă. Colegii mei mai versați în istoria alpină națională vor obiecta probabil și îmi vor atrage atenția despre SKV și diversele organizații alpine din perioada interbelică. E drept, așa este. Vorbim însă despre o activitate de amatori desfășurată la un nivel

semnificativ scăzut, indiferent de cât patriotism și nostalgie am avea. Profesionalizarea ghidului montan în Alpi era deja în curs de solidificare la sfârșitul secolului al XIX-lea și nu doar în Franța ci și în alte țări alpine. Obiecția ar fi că "aveau și unde și cu cine!" și nu am să protestez. Este o obiecție care trebuie reținută și pe mai departe, mai ales atunci când ne uităm la situația actuală.

Acum 20 de ani, odată cu apariția AGMR (Asociația Ghizilor Montani din România, un ONG de drept privat), profesia de ghid montan pare să se instituționalizeze. În România am văzut multe schimbări legislative (din păcate, majoritatea înspre mai rău) precum și apariția a zeci de școli de ghizi, unele rezonabile măcar în intenție, altele de-a dreptul periculoase. Motivul apariției acestor așa zise școli este unul simplu: e mai ușor să vinzi o diplomă (indiferent cât de lipsită de valoare este ea), decât să vinzi un serviciu de instrucție / ghidaj montan adevărat. În România, începătorul nu vrea să învețe, ci dorește direct să se profesionalizeze. Povestea doctoratelor românești nu este decât un alt simptom al aceleiași boli. Dacă în Franța, la Chamonix vedem exacerbarăa unei culturi macho, în România este, par excellence, aceea a unei culturi de poseurs... Din fericire, începând cu anul 2018 avem în România primii 6 ghizi montani atestați profesional UIAGM - IFMGA – IVBV (2 femei și 4 bărbați).

4. Care este pregătirea și care sunt pașii pentru a deveni un adevărat ghid montan?

Pentru a deveni un adevărat ghid montan, consider că primul pas ar fi cel de a avea o experiență personală bogată pe munte, în calitate de amator, experiență care să se întindă ca durată pe mai mulți ani. Cel de al doilea

Cosmin Andron
IFMGA MOUNTAIN GUIDE
Romania, France, New Zealand

o mare diferență între a fi capabil să mergi pe munte singur sau într-un grup de colegi (chiar și pregătiți) și este cu totul altceva în a ghida pe munte și a avea în grijă o altă persoană sau un grup de persoane.

Pentru a deveni ghid montan atestat UIAGM - IFMGA - IVBV pașii sunt următorii:

A. Dobândirea unei experiențe montane bogate și relevante. Ea se probează printr-o listă de trasee declarate și un interviu pe marginea acestei liste (de obicei un candidat are nevoie de 3 ani pentru a o realiza). Lista trebuie să conțină ca minim:

- alpinism clasic - zăpadă, gheață și mixt: o listă de minim 15 trasee dintre care cel puțin 5 trebuie să fie de dificultate D+ și să aibă o lungime de minim 800 de metri;

- alpinism clasic - stâncă: o listă de minim 15 trasee de minim 300 de metri sau 15 lungimi de coardă, fiecare protejate cu pitoane și / sau protecții mobile (traseele pe spituri nu sunt acceptate) și de grad minim de dificultate VI- (5c);

- escaladă pe stâncă: o listă de cel puțin 10 trasee de 4 sau mai multe lungimi de coardă de cel puțin gradul VI (6a), fie pe spituri, fie pe mobile;

- cel puțin 10 cascade de gheață de gradul WI4 minim;

- schi de tură / freeride: cel puțin 25 de trasee, cu minim 1000 de metri diferență de nivel pozitivă; cel puțin 10 dintre acestea trebuie să fie pe ghețar și să aibă o diferență de nivel pozitivă de minim 1400m.

Toate traseele de alpinism și escaladă trebuie parcurs în regim 'cap de coardă' cel puțin în proporție de 50% din traseu.

B. Interviul are loc pe baza acestei liste de trasee iar examinatorii vor verifica dacă lista este veridică și dacă experiența este suficient de recentă. Dacă lista este acceptabilă și proba interviului se încheie pozitiv, candidatul are dreptul să se prezinte la probele tehnice. Standardul minim pentru aceste probe tehnice sustinute într-o săptămână este următorul:

- escaladă pe stâncă, în bocanci de alpinism pentru sezonul de iarnă, a minim 3 trasee cu o dificultate minimă de V (5a-b), regim cap de coardă, 'la vedere';

- escaladă pe stâncă, în espadrile, a minim 3 trasee cu o dificultate minimă de VII (6b), regim cap de coarda, 'la vedere';

- escaladă pe gheață, cu doi piolet tehnici, a minim 3 cascade de gheață, de grad WI4 / 4+, regim cap de coardă 'la vedere' ;

- un parcurs mixt (gheață și stâncă) care trebuie urmat cu tehnica clasică de colțari și piolet (un singur piolet clasic și colțari cu 10 puncte);

- probe de schi în afara pârtiei: urcare și coborâre în zăpadă variată.

Cei care reușesc la probele practice (la fiecare probă trebuie să se obțină calificativul admis) încep formarea profesională. Aceasta durează 3 ani și constă în aproximativ 110 zile de cursuri și examene. Cei care termină cu succes aceste 110 de zile de foc și trec toate examenele, obțin în sfârșit diploma de ghid IFMGA - UIAGM - IVBV.

Întreg parcursul (între admitere și absolvire) poate dura între minim 3 ani și maxim 6 ani.

5. Care sunt cele mai întâlnite pericole ale profesiei de ghid montan?

Cele mai frecvente pericole întâlnite sunt, evident, pericolele asociate practicării schiatului în afara pârtiilor amenajate și cele asociate practicării alpinismului. Un ghid IFMGA care lucrează full time se afla în capacitate profesională pe munte, în teren cu pericole obiective și subiective, între 150 și 200 de zile. Traseele normale (gen Mont Blanc via Gouter) reprezintă doar jumătate din zilele de muncă, restul zilelelor fiind petrecute pe trasee variate ca dificultate, multe de angajament total.

În anul 2015 a fost publicat un studiu statistic (primul după anul 1985) care analiza accidentele cu ghizi montani francezi, petrecute în perioada 2003 - 2013. Rezultatele au fost următoarele:

- 286 de accidente declarate;
- 32% dintre aceste accidente au avut loc în masivul Mont Blanc;
- 30% dintre ele s-au întâmplat în afara Franței din care 6% în Himalaya;
- 69% dintre accidente s-au întâmplat la altitudini cuprinse între 2000-4000m;
- vârful orar a fost între orele 11 și 12;
- 24,5% dintre ele s-au soldat cu decesul ghidului (mortalitate de 4,3 % pe an la 1000 de ghizi);
- 34% dintre accidente au fost în exercitarea activității de alpinism;
- 56% dintre ele au survenit la urcare și 83% când participantii erau legați în coardă;
- 18% au fost accidente în exercitarea activității de schi de tură;
- 13% au fost accidente întâmplătoare pe timpul drumeției montane;
- 39% au implicat căderi;
- 23,4% au implicat avalanșe;
- 41% au implicat leziuni ale membrilor inferioare;
- 24% au implicat leziuni ale trunchiului;
- 21% au implicat leziuni ale membrilor superioare;
- 14% au implicat leziuni la nivelul capului.

6. Satisfacții avute în viața de ghid montan?

Cele mai mari satisfacții le am atunci când văd progresia unui client de la parcurgerea unor trasee facile la început, la trasee din ce în ce mai grele sau atunci când văd că un client revine mereu.

7. Momente de cumpănă?

Le întâlnesc mereu pe munte dar antrenamentul, pregătirea și experiența dobândită mă ajută să le depășesc cu succes.

8. Proiecte de viitor?

Ca amator, în alpinism și escaladă am în plan diverse expediții sau trasee de făcut în Alpi, iar pe plan profesional sper să pot să practic meseria de ghid montan până la vârsta de 80 de ani.

9. Un sfat pentru jandarmii montani?

Mai degrabă patru sfaturi:

- Fiecare jandarm montan trebuie să fie conștient de faptul că meseria pe care și-au ales-o, practică de zi pe munte, este un element important vocațional.
- Fiecare dintre ei să conștientizeze faptul că meseria implică un nivel ridicat de măiestrie tehnică.
- Jandarmii montani trebuie să fie permanent o sursă de sprijin, de informare, de ajutor pentru persoanele aflate pe munte; turiștii, alpiști, schiorii nu sunt niște potențiali contravenienți ci pot fi tovarășii lor de pasiune.
- Jandarmii montani români să încerce permanent să se apropie de standardul impus de colegii lor francezi din PGHM.

10. O urare pentru ei.

Să se bucure de fiecare zi petrecută pe munte în siguranță și să fie priviți de către toată lumea cu admirație și recunoștință!

Ocupația Ghid montan este practică de specialiști cu o solidă experiență montană, care sunt capabili să organizeze și să desfășoare excursii / drumeții sau ascensiuni montane pe stâncă, zăpadă sau teren mixt, ture de schi sau schi în afara pârtiilor, cu persoane individuale sau grupuri de persoane. Codul Ocupațional Român - cod 511304

Turism

Rutele culturale ale Consiliului European VIA MARIAE

manager proiect Roxana Astefanoaiei – INCDT

Pe traseele turistice, menținerea ordinii și siguranței publice se realizează prin patrulă de jandarmi ..

Art.9 alin (3) din OMAI nr. 60 / 2010

Green Pilgrimage Interreg Europe

European Union
European Regional
Development Fund

Rută Culturală a Consiliului European (Itinerar cultural european), concept dezvoltat de Consiliul European, a devenit un termen comun folosit pentru căile de conectare culturală transfrontalieră, acestea fiind departajate prin tema aleasă. Acest termen se referă la o cale de comunicație sau rutieră, sau la o rețea de spații și obiective istorice sau naturale, o arie geografică determinată legată de un domeniu cultural, sau la un traseu legat de o problemă istorică, artistică sau socială care traversează țările.

Conceptul de **Rută Culturală a Consiliului European** este în plină dezvoltare la nivel european. Cel mai cunoscut itinerariu cultural european la ora actuală este Camino de Santiago (Calea Sfântului Iacob) din Spania. Anual, ajung pe jos la Santiago de Compostela peste 150.000 de pelerini și aproape 3 milioane de turiști de pe toate continentele.

La nivelul României, **via Mariae** este noua rută de pelerinaj tematic care conectează 7 țări europene și care are o organizație gata să coordoneze activitatea întregii rețele.

Via Mariae este o rută turistică cu caracter spiritual, care se bazează pe cinstirea Fecioarei Maria de către pelerini, unind locurile spirituale cu obiectivele culturale – istorice din 7 țări din Europa Centrală. Ruta trasează o cruce imaginară pe hartă, făcând legătura de la est la vest între localitățile Mariazell (Austria), Budapesta și Șumuleu Ciuc iar pe direcția nord la sud între localitățile Czestochowa (Polonia), Budapesta și Medjugorje (Bosnia).

Prin proiectul european **Green Pilgrimage - Promovarea Patrimoniului European Cultural și Natural prin Pelerinaje Verzi**, Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Turism împreună cu alte instituții interesate, desfășoară activități pentru extinderea rutei **Via Mariae** către Moldova, prin dezvoltarea unei rute de pelerinaj verde care să lege mănăstirile istorice din județele Neamț, Suceava și Iași cu ruta existentă. Acest traseu are un real potențial de a se dezvolta în viitor ca o rută culturală europeană majoră, capabilă să atragă investiții și proiecte europene pe măsură.

Prevenirea accidentelor

Avalanșa

cms.șef de poliție Laurențiu Coman

Nu există avalanșă mortală sau avalanșă mângâietoare. În momentul când te-a prins există doar ea. Și Dumnezeu.
Mircea Noaghiu

Avalanșa este un fenomen nivologic reprezentând o masă de zăpadă instabilă pusă în mișcare de gravitație și de alți factori și care alunecă în mod distructiv pe versantul sau pe valea unui munte, smulgând copaci, bucăți de rocă și alte materiale.

Factorii decisivi care contribuie la declanșarea avalanșelor sunt relieful, înclinația pantelor, zăpada depusă, condițiile meteo existente, precum și factorul uman. De exemplu, cel mai mare risc de declanșare al unei avalanșe se întâlnește în primele 2 zile de la o ninsoare abundentă cu temperaturi scăzute, pe versanții golași ai muntelui, atunci când nu s-a realizat coeziunea între straturile de zăpadă.

Avalanșele pot fi:

- Avalanșe uscate când zăpada este afânată și are aspect prăfos, oamenii murind sufocați;
- Avalanșe umede care exercită o presiune uriașă asupra obiectelor întâlnite, distrugându-le;
- Avalanșe în plăci se produc prin desprinderea stratului superficial înghețat și a celui mijlociu;
- Avalanșe în bulgări de zăpadă care se produc de regulă în hornuri sau galeriile abrupte;
- Avalanșe datorate ruperii cornișelor / balcoanelor de zăpadă formate din cauza vântului.

Avalanșa odată pornită, prezintă o caracteristică importantă: devine fluidă. Datorită proceselor interne ce se petrec ca urmare a frecării, cristalele de zăpadă devin particule, în stratul de zăpadă ce alunecă crescând temperatura la circa 4 – 7 grade Celsius. Odată ce avalanșa se oprește din alunecare, temperatura scade brusc, stratul de zăpadă se cimentează, blocând victimele. De aceea se recomandă ca persoanele

surprinse de avalanșă să înoate cu mișcări largi de brațe, încercând să se mențină la suprafață, debarasându-se de tot ce le-ar putea bloca mișcările, gen rucsaci, schiuri, bețe de schi, etc. Conform statisticilor, după 18 minute petrecute sub avalanșă, 91% dintre victime sunt găsite în viață. După 35 de minute însă, speranța de viață scade sub 34%. Moartea se produce lent, prin blocarea căilor respiratorii.

Chiar dacă nu ating amploarea celor din alte regiuni montane precum Alpii, Anzii sau Himalaya, totuși, în avalanșele din România, anual, câteva persoane își pierd viața, numărul de victime tinzând să crească în ultimii ani, datorită defrișărilor și a prezenței umane tot mai numeroase în zonele alpine.

Pentru evitarea pericolelor legate de avalanșe este necesară cunoașterea precisă a zonelor unde se produc. În munții Carpați se observă cu ușurință zonele unde se produc frecvent avalanșe, zonele respective având culoare despădurite, cu arbori căzuți și stânci la baza conului de avalanșă. Acest fenomen poate avea ca și consecințe accidente grave sau chiar mortale, impunându-se adoptarea unor măsuri de prevenire / protecție. În acest sens, jandarmii montani vor acționa pentru:

- cunoașterea stării traseelor turistice montane, a indicatoarelor și marcajelor turistice;
- identificarea locurilor unde s-au produs sau există posibilitatea producerii de avalanșe;
- monitorizarea stratului de zăpadă pentru determinarea instabilității acestuia;
- anunțarea din timp a populației, a turiștilor și a factorilor responsabili;
- îndrumarea și acordarea de asistență turiștilor și persoanelor aflate în dificultate în zona montană;
- acționarea de urgență pentru salvarea persoanelor surprinse de avalanșă, urmărindu-se deblocarea căilor respiratorii și anunțarea imediată a serviciilor medicale de urgență.

Pentru desfășurarea în condiții de siguranță a misiunilor din zonele montane unde există risc de avalanșă, este necesar ca jandarmii montani să aibă asupra lor, verificat și activat, kitul de avalanșă format din dispozitivul pentru căutarea victimelor în avalanșă (DVA), sondă și lopata pentru zăpadă.

Echipament Montan

Echipamentul de salvare din avalanșă

lt. col. (r) Marian Mălușelu

Persoanele care iubesc iarna și pleacă în drumeții montane trebuie să fie pregătite atunci când se aventurează în zonele unde există risc de avalanșă. Și asta pentru că, în orice moment, ar putea fi surprinse de acest fenomen distructiv care antrenează mari cantități de zăpadă pe versanții munților. De-a lungul timpului, echipamentul de salvare din avalanșă a cunoscut o îmbunătățire constantă, evoluând de la banala sfoară de avalanșă, la rucsaci ABS și tehnologia RECCO. În zilele noastre, acest echipament nu trebuie să lipsească din rucsacul persoanelor care se aventurează în zonele montane.

- **Sfoara de avalanșă** este o bucată de cordelină de câțiva metri lungime, colorată viu (de regulă portocaliu sau roșu), legată la un capăt de persoana respectivă, celălalt capăt fiind liber, de regulă terminându-se cu o minge de avalanșă. La traversarea zonelor periculoase sau la declanșarea avalanșei, persoana dă drumul la sfoară, astfel încât, în cazul în care aceasta este îngropată în zăpadă, să fie ușor de găsit de către salvatori prin urmărirea șnurului.

- **Dispozitivul de salvare victime** din avalanșă (DVA) este un aparat electronic de emisie recepție care se poartă de către toate persoanele dintr-un grup, cât mai aproape de corp, pe sub haine pentru a nu putea fi smuls de avalanșă. Acesta se verifică la plecarea în tură, dacă este pornit pe modul emisie, iar dacă unul din membrii grupului este prins de avalanșă, restul trec DVA-urile pe modul recepție pentru a putea localiza rapid persoana surprinsă de avalanșă și a o salva.

- **Lopata de zăpadă** este o altă piesă esențială care permite degajarea rapidă a persoanei îngropate de avalanșă. Ea este confecționată din materiale ușoare, din mai multe piese care se conectează rapid între ele, permițând transportul în rucsac. De obicei lopata propriu zisă se confecționează din titan sau duraluminu pentru a putea săpa în siguranță în straturile tari de zăpadă / gheață.

- **Sonda pentru avalanșă** este o tijă extensibilă compusă din mai multe segmente, care prin îmbinare realizează o tijă lungă de 2,5 – 3 metri lungime, folosită pentru a localiza persoana îngropată în zăpadă. Prin antrenamente repetate se poate realiza diferența dintre diferitele obiectele atinse cu capătul sondei în zăpadă.

- **Avalungul** este un dispozitiv ce permite respirația sub zăpadă prin intermediul unei site, având un furtun cu muștiuc. Dioxidul de carbon exhalat va fi eliberat în

spatele corpului victimei pentru a nu forma pungi de gaz la nivelul feței.

- **Tehnologia RECCO**, se folosește mai mult în țările din America de Nord, se compune dintr-un element de siguranță pasiv care poate fi detectat sub zăpadă de un receiver. Sunt ieftine și ușoare putând fi atașate de îmbrăcăminte sau clăpări, dezavantajul lor fiind faptul că se pierde timp până la venirea echipei de salvare dotată cu detectoare speciale.

- **Rucsacul ABS** (cu airbag) reprezintă cea mai avansată și eficientă tehnologie de salvare din avalanșă, fiind prevăzut cu unul sau mai mulți săculeți / pungi cu aer, care la comandă sau în mod inteligent se umflă într-un timp foarte scurt, permițând persoanei surprinse de avalanșă să rămână la suprafață, asigurându-i totodată un spațiu de protecție în jurul capului și al căilor respiratorii. Riscul de leziuni este mai redus deoarece persoana surprinsă de avalanșă este purtată pe creasta avalanșei și nu în adâncime, unde poate fi zdrobită de greutatea masei de zăpadă sau de diferitele stânci întâlnite în cale.

- **Casca de schi sau de alpinism** este esențială deoarece protejează capul victimei de eventualele lovituri pe care aceasta le poate suferi, atunci când aceasta este târâtă de-a lungul pantei.

Este obligatoriu ca pe timpul acțiunilor desfășurate, jandarmii montani să aibă asupra lor casca și kitul de avalanșă format din: dispozitivul pentru căutarea victimelor în avalanșă (DVA), lopata pentru zăpadă și sonda de avalanșă. Pentru desfășurarea în condiții de siguranță a misiunilor în zonele montane unde există risc de avalanșă, este necesar ca acest kit de avalanșă să fie verificat și activat, iar jandarmii montani să facă periodic antrenamente pentru detectarea și salvarea victimelor din avalanșă, deoarece, ca echipă de prim răspuns, timpul este esențial în salvarea victimelor avalanșelor produse.

Eveniment

Alpin Film Festival 2020

pl.t.adj.șef Nicoleta Sandu

Alpin Film Festival, primul festival de film și cultură montană din România, vă invită într-o fascinantă călătorie, într-o lume țesută din visuri, peisaje care îți taie respirația, performanțe sportive, adrenalină și aventură. Bine ați venit la sărbătoarea culturii și civilizației montane!

Dan Burlac, președinte Alpin Film Festival

Luna februarie este, așa cum ne-a obișnuit deja, momentul celui mai interesant eveniment de cultură și educație montană din România. ALPIN FILM FESTIVAL se va desfășura în perioada 24 februarie - 1 martie 2020 în localitățile Brașov, Predeal și Bușteni și promite să fie un festival de excepție, deoarece din acest an, festivalul face parte din elita festivalurilor montane, International Alliance For Mountain Film.

Dacă la ediția din 2019 a festivalului, Jandarmeria Română, alături de Jandarmeria Franceză, a fost invitată să participe prin proiecția filmului **Eroii care ne-au lăsat o țară** și prezentarea activității jandarmeriei montane franceze din Alpi, pe Mont Blanc, ediția din 2020 va fi dedicată memoriei cunoscutului alpinist Zsolt Torok, dispărut tragic dintre noi, anul acesta, într-un accident petrecut în Munții Făgăraș. La Bușteni, pe 28 februarie, memoria acestui remarcabil alpinist, organizatorul și sufletul Galei Alpinismului, va fi cinstită în cadrul unui eveniment special, la care vor participa toți cei care l-au cunoscut și apreciat pe Zsolt: Vlad Căpușan, Teofil Vlad, Romică Popa, Alex Găvan, etc.

Ca în fiecare an, festivalul propune publicului cele mai interesante filme care au ca temă muntele. În Marea Aulă a Universității Transilvania din Brașov, festivalul va începe cu proiecția filmului **Superhombre**, un film de excepție despre alpinistul Horia Colibășanu. De asemenea, în cadrul festivalului va fi proiectat filmul polonez **Ultimul Munte**, declarat cel mai bun film din anul 2018. Filmul are ca temă principală una dintre cele mai extraordinare și de succes operațiuni de salvare efectuate vreodată în condiții de iarnă pe K2. Invitatul festivalului va fi eroul și protagonistul filmului, dl. Krzysztof Wielicki, câștigătorul din anul 2019 a **Pioletului de aur** pentru întreaga activitate. Festivalul va dedica o zi uneia dintre temele dintre

cele mai arzătoare ale societății românești și anume defrișarea pădurilor. Va fi proiectat filmul **Timpul pădurilor**, care aduce un omagiu profesiei de silvicultor. Evenimentul este organizat în memoria pădurarului Liviu Pop, decedat în timpul serviciului. Despre programul complet al evenimentului ALPIN FILM FESTIVAL puteți afla mai multe amănunte pe pagina de internet a festivalului:

www.alpinfilmfestival.ro

ALPIN
FILM
FESTIVAL
BRAȘOV - PREDEAL - BUȘTENI
24 FEBRUARIE - 1 MARTIE
2020
/5
FILM | CARTE | FOTOGRAFIE
WEBSITE: WWW.ALPINFILMFESTIVAL.RO
f /ALPINFILMFESTIVAL
INTRARE LIBERĂ
In memoriam Zsolt Torok
International Alliance for Mountain Film
ALPIN FILM FESTIVAL
Predeal
PRIMĂRIA ORĂȘULUI BUȘTENI
BRAȘOV
TAKE A BREATH OF MOUNTAIN AIR

Publicație semestrială
editată de
Inspectoratul General al Jandarmeriei Române

ISSN 2668-6066, ISSN-L 2668-6066

Autor: col. Bâlbâe Simon
Colectiv de redacție:
Revista Jandarmeriei

e-mail: montan@jandarmeriaromana.ro
www.jandarmeriaromana.ro/revista-jandarmeriei-montane

